

duceres jo de 70—80 Stemmer til et meget mindre Antal. Den første maa dog være uskyldig, jeg skal vel ikke straffes for, hvad min Nabo gør. Men naar Tallet saaledes reduceres, hvorfra faar det ærede Medlem da de 72 Stemmer, som skulle kasseres, for at vi kunne forkaste Valget? Jeg kan derfor ikke forstaa, at det ærede Medlem kommer til det Resultat.

Alfred Christensen: Jeg tror nok, den ærede Ordfører gjorde Konseilspræsidenten Uret i sin sidste Replik. Konseilspræsidenten har udtalt, at han fordrer til Godkendelse af et Valg, at den valgte sidder med en Majoritet af grundlovmæssige Stemmer. Jeg fordrer, at den valgte skal sidde med en Majoritet af lovlige Stemmer. Jeg hævder, at der ikke er stor Forskel paa disse Opfattelser, men den ærede Ordfører hævder, at der er meget stor Forskel. De grundlovmæssige Stemmer ere kun de Stemmer, der nævnes i § 30 a, b, c og d, der kræve, at man ikke maa staa i privat Tjeneste, nyde eller have nydt Fattigunderstøttelse eller være ude af Raadighed over sit Bo, at man skal have fast Bopæl osv., som vi alle kende. Alle andre Stemmer, som maatte være afgivne mod Loven uden at være ugyldige efter § 30, mener den højtærede Ordfører, — og vil tillægge Konseilspræsidenten Medskyldighed i en saadan Mening, — skulle være fuldstændig lovlige til at skaffe en Repræsentant ind her i Tinget, selv om de vare fuldstændig og absolut i Strid med den gældende Valglov. Og det skønt jeg gjorde opmærksom paa, at det i Grundlovens § 32 siges, at Valgmaaden bestemmes ved Valgloven. Jeg vil hævde, at selvfølgelig er min Opfattelse den rigtige. Vi kunne ikke nøjes med, at Vælgerne opfyldte de Betingelser, der staa i § 30. Saa kunde vi ganske undvære en Valglov; men have vi en Valglov, skal den følges. Lad os tage et Eksempel. Jeg kan ikke nogetsteds i Grundloven finde, at der staaar, at Vælgerne skulle indfinde sig personlig, men det kræver Valgloven. Hvis der nu under et Valg som dette var mødt 72 Fuldmægtige i Stedet for 72 Vælgere og havde sagt: Vi skulle stemme for disse 72 Mænd, skulde vi efter Ordførerens Opfattelse, som endogsaa Konseilspræsidenten skulde gøre sig

medskyldig i, godkende dette Valg og sige: Der var ganske vist ikke nogen lovmæssig Majoritet, men der var en grundlovmæssig. Jeg finder sligt absurd.

Vi have vedtaget en Valglov for at følge den, men ikke for at bryde den. Jeg hævder, at den er bleven brudt paa saa mange Punkter og netop i det, der er det centrale ved den hemmelige Afstemning, at der her ikke har fundet lovligt Valg Sted, saalænge Grundlovens § 32 fordrer, at det skal ske efter Valgloven.

Naar endelig den ærede Ordfører har bebrejdet mig et eller andet, jeg ved ikke hvilket, Angreb paa, hvad han mente og tænkte, maa jeg fralægge mig det paa det bestemteste. Jeg har aldrig angrebet det ærede Medlem for, hvad han mente og tænkte, jeg har kun læst op af Rigsdagstidenden, hvad han har talt.

Ordføreren (Sveistrup): Jeg skal fatte mig kort. Jeg takker det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) og tager mig det til Indtægt, naar han sagde, at før den hemmelige Afstemnings Indførelse var Regelen den, at man overvejende tog Hensyn til, hvilken Indflydelse Fejlen havde haft paa Udfaldet. Dertil vil jeg henvise det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfr. Christensen), og dermed har jeg svaret ham tilstrækkeligt.

Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) er ganske enig med mig om, at indtil den hemmelige Afstemnings Indførelse var det dette Tings Praksis. Saa mente det ærede Medlem, at nu burde man forlade denne Praksis, idet man jo ikke nu bestemte kunde beregne, hvilken Indflydelse sligt havde haft. Men saa vil jeg spørge det ærede Medlem, om han da tror, at man, mens man havde den offentlige Afstemning, naar der fandt Valgtryk Sted, da var i Stand til nøjagtig at regne ud, hvor mange Stemmers Forskel dette Valgtryk havde medført? Nu foreligger der flere Tilfælde, hvor dette Ting har udtalt, at der ved et Folketingsvalg har fundet Valgtryk Sted, men man har dog godkendt Resultatet. Altsaa har man da ment, at man kunde danne sig et fornuftigt og begrundet Skøn om, hvilken Virkning, Fejlen havde haft. Det